

Ezechielio vizija apie Dievo karalystę

***Pagrindinė eilutė: „Palei upės krantą, iš abiejų pusių, augs visų rūšių medžiai, naudojami maistui; jų lapai nevys, o vaisiai neišnyks. Jie duos vaisių kiekvieną mėnesį, nes jų vanduo teka iš šventyklos. Jų vaisiai bus maistui, o lapai – vaistams.“
Ezechielis 47:12***

***Pasirinkti Šventojo Rašto fragmentai:
Ezechielio 47:1-12***

Mūsų pagrindinė eilutė numato Tūkstantmetės karalystės šlovę – tai, už ką mes meldėmės šimtmečius: „Teateinie Tavo karalystė. Teatsitiktų Tavo valia, kaip danguje, taip ir žemėje“ (Mato 6:10). Tuo metu palaiminimų šaltinis bus upė, tekanti iš Dievo šventyklos. Pranašas Zacharijas nustatė jos vandenų unikalią savybę – tai gyvasis vanduo! „Tą dieną iš Jeruzalės tekės gyvybę teikiantis vanduo, pusė jo tekės į Negyvąją jūrą, o kita pusė – į Viduržemio jūrą (), tekės nuolat tiek vasarą, tiek žiemą. Ir Viešpats bus karalius visoje žemėje. Tą

dieną bus vienas Viešpats – tik jo vardas bus garbinamas.“ Zacharijas 14:8,9

Šios dienos pamokos ištrauka iš Šventojo Rašto vaizduoja upės augimą. Ezekielis pažymi, kad, kai upė išteka iš Šventyklos, tūkstantį uolekčių nuo vandens šaltinio ji siekia jo kulkšnis. Jam nueinant dar tūkstantį uolekčių pasroviui, vanduo siekia jo kelius. Dar tūkstantį uolekčių – vanduo siekia jo juosmenį. Keturių tūkstančių uolekčių atstumu vandens srautas tampa upe, kurios Ezekielis negali perbristi. Upe buvo tokia gili, kad norint ją perplaukti reikėjo plaukti. Tai puikiai atitinka mūsų supratimą, kad šlovinga Dievo karalystė palaipsniui, bet neišvengiamai užpildys žemę. Rezultatai bus įspūdingi. „Jie nekenks ir negriaus visoje mano šventojoje kalnoje, nes žemė bus pilna Viešpaties pažinimo, kaip vandenys dengia jūrą.“ Izaijas 11:9

Ezekielis turėjo dieviškai paskirtą vadovą per šį patyrimą (Ezekielis 40:2-4). Jo vadovas įspėjo jį: „Žiūrėk savo akimis ir klausyk savo ausimis, ir sutelk savo mintis į viską, ką tau parodysiu, nes tu buvai atvestas čia, kad galėčiau tau tai parodyti. Pasakyk Izraelio namams viską, ką matai“ (4 eilutė). Tas, kuris kalbėjo Ezekieliui, po regėjimo apie vandenį uždavė įdomų klausimą. „Jis man tarė: „Žmogaus sūnau, ar tu tai matei?“ (Ezekielis 47:6). Šio regėjimo svarba buvo pabrėžta pranašui, o vėliau ir mums.

Tai įvykus, Ezekielis buvo atvestas prie upės kranto. Jo vedlys simboline kalba pasakė: „Šis vanduo teka į rytinius regionus, nusileidžia į slėnį ir įteka į jūrą. Kai jis pasiekia jūrą, jo vandenys išgydomi. Ir bus taip, kad kiekvienas gyvas padaras, kuris juda, kur tik teka upės, gyvens.“ Tada randame mūsų pagrindinio eilėraščio žodžius (Ezechielio 47:8, 9, 12). Apaštalui Jonui duotas apreiškimas patvirtina Ezechielio patirtį. „Jis man parodė tyrą gyvybės vandens upę. ... Abiejose upės pusėse buvo gyvybės medis, kuris davė dvylika vaisių, kiekvienas medis duodavo vaisių kas mėnesį. Medžio lapai buvo skirtos tautų išgydymui.“ (Apreiškimo 22:1,2). Ezechielio vizija ir toliau mus įkvepia!